

hebben aan de wedstrijd deelgenomen

een uit de duizend

niet enkel goedgezinde of blij
maar echt gelukkige volwassenen
te zien krijgen
het is niet iedereen bijna
wekelijks gegeven

ons in viersel wel
zoals nu deze zonbeschenen
zaterdag weer

een jong echtpaar
dat al enige tijd samenwoonde
dus al eigenlijk getrouwd was
wilde hun trouw-naar-binnen
komen doen:
eens van een derde te horen krijgen
dat ze voor elkaar bestemd waren

hun trouw-naar-buiten
in gemeentehuis en/of kerk
zouden ze dan later wel doen

ze hadden niet enkel
deze dag
maar ook dit uur gekozen:
om precies 13u33
zou het nieuwe maan zijn

konden ze een beter tijdstip kiezen
(echt een tijd-stip)
dan dit keren van de maan?

al van na het middageten
wandelden ze winter-uitgedost
doorheen de tuin

op de planken van de hangbrug
hadden ze ieder
langs hun kant
hun zeven wederzijdse
geluksmomenten
met krijt opgeschreven

over die planken kwamen ze dan
ieder langs hun kant
ingetogen-blij naar elkaar toe
& omhelsden
elkaar in het midden

dan kwamen ze hand in hand
naar de uiteraard
niet-sputende fontein
van de moestuin

daar namen ze elkaar bij de hand
& wachtten met gesloten ogen
tot het precies 13u33 was

we voelden op dat tijd-stip inderdaad
zowel in de hemel als op aarde
iets meelevends gebéuren

toen zeiden ze tot elkaar
elkaar blij aankijkend :

ik geloof in u

(vervolg volgende week)

LUC VERSTEYLEN

548

Jood (vervolg)

Twee joden weten wat een bril kost

'Twee joden weten wat een bril kost' is hetzelfde
als: sluwe lieden hoeven elkaar niets wijs te maken.

Een ouwe jood [een joodje] in de keel hebben

'Een ouwe jood [een joodje] in de keel hebben is
hetzelfde als 'schor zijn'.

Er gaat een jood over mijn graf

Als je iets verschrikkelijks overkwam, zei men
(beledigend): 'Er gaat een jood over mijn graf'

Een jodenkerk

Als in een gezin de kinderen veel kabaal maken,
kan een van de ouders uitroepen: 'Het is hier wel
een jodenkerk!' Het wordt ook gezegd wanneer
volwassenen tegelijk spreken of door elkaar
schreeuwen.

Jordaan

'Jordane van mijn hert'

Half mei 1882 schreef Guido Gezelle het vrij lange
gedicht *Jordane van mijn hert*; het verscheen het
jaar daarop in *Tijdkrans*. De eerste strofe begint als
volgt:

*'Jordane van mijn hert
en aderslag mijns levens,
o Leye, o vlaamsche vloed,
lijk Vlanderen, onbekend;'*...

Hij beschrijft hoe het vlas in het water van de Leie
bewerkt wordt:

*'Het vlas! Nu staat 't gedoopt,
Jordane, in uwe lanken,
gegord in haveren stroo,
dat banden gouds gelijkt;'*...

Nadat hij het zware werk heeft beschreven dat
nodig is om het vlas bruikbaar te maken,
glijdt zijn blik ver terug in de Bijbelse geschiedenis.
Daar ziet hij de Jordaan als de grens tussen het
slavenhuis Egypte ('Pharao')
en het vrije 'Belofde land van God'.

*'Belofde land van God,
jordane, in 't hooge Noorden,
hoe schoon 't gelegerd volk,
dat, God gehoorzaam, voet
en hand te zamen, zwoegt
naar uwaard, en de boorden
van 't stroomend waterkleed
strijdmachtig leven doet!'*...

(Wordt vervolgd)

BART MESOTTEN

Johan Kelders

Zwarte Jezus

„Niks geen wit dus.”

Hij rukt een kruis uit zijn zak.

De Jezus erop is zwart.

Er zit niks wits bij.

„Zwart, wit, groen, geel. Wat maakt het uit?“, mompel ik. „God heeft geen
kleur.”

„Voor mij maakt het heel veel uit.”

Hij wijst naar zijn gehavende zwarte huid.

Hij is een paar weken geleden door een paar racisten in elkaar geslagen.

Zo maar voor de lol.

Omdat ze niks anders te doen hadden. Een geintje, een verzetje.

Sindsdien is zijn God zwart.

Als tegenhanger voor het zinloze witte geweld.

Hij valt op zijn knieën en begint te bidden.

Dat doet hij ook sinds hij in elkaar is geslagen.

Met God praten en Hem vragen om hem weer sterk en evenwichtig te maken.

De aframmeling heeft alle weerstand uit hem geslagen.

Nacht in nacht uit komt alles weer terug.

De klappen, de schoppen, de kreten, de van haat vertrokken gezichten.

En wat hij ook probeert, hij raakt de beelden niet kwijt.

Ze blijven maar komen.

Hij wordt er stapelgek van.

Alleen zijn zwarte God kan hem rustig maken, en daarom slaapt hij niet meer.

Maar bidt.

Soms neuriet hij er een gospel bij.

Dan is God helemaal zwart.

Als hij is uitgebeden, steekt hij het kruis weer in zijn zak.

Zijn God moet dichtbij zijn. Op zijn huid.

Hij moet hem kunnen voelen.

En aanraken.

Zijn God is niet abstract.

Hij is emotie.

Zwart.

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER VAN PAUL VAN ZUMMEREN

Het zou een fout van de natuur zijn als het overmorgen zou
dooin. De volksweerkunde zegt namelijk het volgende:

DOOIEN OP SINTE-ALDEGONDE VULT DE KELDER MET EEN VLOED VAN ZONDE

Het zou dus normaal gesproken koud moeten blijven. Zo
beveelt deze spreuk dat trouwens:

DE HEILIGE ALDEGUND HEEFT HET VAAK OP KOU GEMUNT

Meer heeft Aldegondis in de volksweerkunde niet te vertel-
len. In de volksgeneeskunde spreekt ze dan wel weer een aar-
dig mondje mee. Zij werd met name blind geboren, maar ze
verkreeg geleidelijk aan het zicht weer. Volgens het alge-
meen beginsel van de sympathie in de volksgeneeskunde is
ze dus patrones tegen oogziekten geworden.

Eigenaardig genoeg wordt ze in Vlaanderen niet alleen aan-
geroepen tegen oogziekten, maar ook tegen zwerende won-
den. Hoe dat komt? Wel, vlakbij het stadje Dendermonde ligt
het kleine dorpje Mespelare. Moet je weten dat men vroeger
van een kwalijke zweer wel eens zei dat die "zo rot was als
een mospel" (mispel). Mospel, Mespelare... 't is bijna hetzelf-
de en dus louter de naam van die gemeente was voldoende
om precies daar Aldegondis te gaan aanroepen tegen zwe-
ren.

Oogkwalen kan je natuurlijk ook genezen zonder de hulp
van Aldegondis. Het meest krasse recept om van blindheid te
genezen, vond ik in een aantekenboekje van Mie Broos, een
genezeres uit de buurt van Turnhout. Dat ging zo... Je doodt
een zwarte kat, snijdt de schedel eraf en verbrandt die in een
ijzeren pot. De schedel moest tot poeder verbranden. Dat
poeder moest je dan – nog warm – in het oog van de blinde
blazen. Omdat daardoor in het oog een grote warmte ont-
stond, moest je onmiddellijk nadien daarop een eikenblad
leggen dat in bronwater was bevochtigd. En zo kon blindheid
volgens onze voorouders worden genezen...

KRISTIEN VAN ZUMMEREN